

מסורת הש"ס

(6) מנלה כל, (7) דריה ה, ע"כ מניח כל, (8) ליל ליל... (9) ליל ליל... (10) ליל ליל...

תורה אור השלם

- 1. ימות השבת האכל מצות וביום השבת יצטרף לו... 2. שבת ימים מצות... 3. וספרים לבם מעשרות... 4. שבת שבת השבת...

הגהות הב"ח

(6) ש"י ד"ה קריה וכו'... (7) ד"ה קריה וכו'... (8) ד"ה קריה וכו'...

רבינו גרשום

אתה יכיל לאוכלה שעת ימי הפסח בן הרדש לפי שהקרבן העומר כיום ראשון [של החרה] וכו'... (7) ד"ה קריה וכו'...

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

וכי נאמר ממחרת ו' שבת שבתך הפסח. דלמד ששבת של פסח מתחיל לימות: וכל השנה מלאה שבת. וכו' שבת מלאה שבת. וכו' שבת מלאה שבת.

ממנון עד לאחר השבת נתאלת מנחל מקרא זה כגון חל פסח בשני שבת ולא תביא עומר עד לאחר השבת נתאל שלא תאכל מזה חדש אלא אותו יום לבדו: מיום הביאכם. הכי משמע משיגיע ממחרת השבת דהוא יום הביאכם הוכשרה ספירה הכי משמע שמהלך אס צו ציום אס מחר: סלמוד לומר מהחל חרמש. משמע לאחר קצירה וקודם הגאה החל לקצור: ס"ל מיום הביאכם. דמשמע לא הוכשרה ספירה אלא משיגיע יום הגאה: אי מיום הביאכם. דדרשינן שעתא דשלתן הוקבע אחד יכול שלתן ציום: קצירה וספירה צלילה. דקצירה לא כני [א] ודלג מקמי ספירה. דכתיב (דברים טו) מהחל חרמש וגו' (6) והגאה ציום דכתיב (ויקרא כג) ציום הביאכם מיום הביאכם כתיב ולא משעת הביאכם א' כתיב וכיון דהשעה מעברת יום הביאכם הוא: (7) פרי סנאי יא דכתיב. והיינו ועוד דכתיב יום יום ור"ש קן אלעזר: אי מדרבנן וכו' דליף מנחל אלא ממתי דמנחת וחמשים יום. והוא דמד קרא אמר ימים וחד קרא אמר שבתות מיבעי ליה לכתובי: אי מדרבי אליעזר.

דלמד מתייה צבית דין נהי דלפיסקתיה משנת מנחל אלא ממתי דממחרת יום י"ב ראשון מונה דלמח מיי"ט אחרון וכן לר' יהושע דלמד קמון לבאה יבירת דלמח מיום טוב אחרון קאמר קרא דהו נמי היכר קבוע י"ג הוא יום י"ב לניסן לעולם: דלמח חמשים. מיום שמתחיל למנות דהיינו אחר השבת לבר משיחא דלף על גב ד"ה דחל פסח בחד שבת עד אחד שבת האחר דהו י"ג י"ז כדקן שית לא איכפת בן דקרא לא כתיב אלא מיומא דמתחילין למינני. האי דנקט שית לאו דוקא אלא סוף מילתא דר' יוסי נר יהודה נקט: ר' יוסי נמי חזי ליפשי' (7) פירכא והיינו דאמר ועוד: אמימר מני יומי ולא שבעי אחר. האי מניינא דהשתא לאו חובה הוא דהא ליכא עומר אלא זכר למקדש בעלמא הוא הלך ציומי סגי: מתני' וההכנין. בעורה בשללים: והכמים אומרים. במחילה מוניטין אותו ולא כדקן תנא יבשה שחובטין כני שלם נמקל שקורין פלייל אלא כני שלם יתמעך ואח"כ מקיימן צו מלות קלי: נוספין אותו ככבו. כלי של נחשת זה שמו: של גרופות. שלם היו טוחנות דק אלא היינו לשון דקן הסולת: וגרופות היינו לשון גריסין שטוחטין בהן פולין ואין מוטיאה אלא הקליפה נכפה מהגרעיין י"ה בעלמא שאם יעמט יפה ועוד י"ה כל הקליפה נכפה עם הסולת ועל סך דקראת גרש דמיון חלה היינו נלגול ועיסא וגולגול של זו ביד הדיין הוא לאחר שגפדה: וטור מן המעשרות. דמיון הוא ביד הקדש ומיון הוא ביד הקדש פוטור מן המעשר דמפרש בגמרא (ע"י): רבי עקיבא אומר כו'. מפרש בגמרא (שם): גמ' זה אביב. כלומר ראשית קציר: אין

סו.

כתוב אחד אומר ששת ימים האכל מצות. כסוף ערבי פסחים (פסחים ק). דריש מנייה מה שביעי רשות אף ששה רשות משום דכתיב וציום השביעי וכסוף פרק שני דתנינה (דף יח). נמי כולן עלוורים ושמה חרמי שמעת מינה: ואימתי שירצה יביא. והא דכתיב

כרמל דלפי מרחוק לא מיימי משום כרמל היינו למנוה: דלית דהו פירכא. אט"ג דליטריך נמי לרבי שמעון ד"ר אלעזר מה שביעי רשות כדפרישית וכלוה שמעינן: זכר דמקדש הוא. גראה דכנסת חשיכה יכול לברך ואין לרין להמתין עד שיהא ודאי לילה כיון שהא ספיקא דרננן ועוד אומר דלפילו ציום סמוך לחשיכה עדיף משום תמימות דלאמרינן לעיל ואין גראה והיכא דשנת לספור צלילה פסק דה"ג שסופר ציום וכן היה גראה מתוך סתם מתמינן דקוף פירקין (דף ע"ה). דתנן מצותו צלילה לקצור ואם נקצר ציום כשר אכל גראה לר"ה עיקר אידך סתמא דמתמינן דפרק שני דגמילה (דף כ): ומיימי לה כסוף פירקין (דף ע"ג). כל הלילה כשר לקצירת העומר כו' ודייקין מינה דקמני לילה דומיא דיום מה דיום צלילה לא אף דלילה ציום לא ואמרינן דריש מועד קטן (דף ג): ר"ג וצית דינו נמנו על [א] שלשה פסחים הללו והמירוס ומסיק רב אשי פהים דסבר לה כרבי ישמעאל דדריש מה מרש רשות אף קציר רשות ילא קציר העומר שהוא מצוה ודמיל שנת וכיון דדמיל שנת אין נקצר אלא צלילה דמוכח כסוף פירקין ועוד דרבי יוחנן דלמד (שם ד). עשר נטיעות הלכה למשה מסני סבר לה כר' ישמעאל דדריש מה חריש רשות ודמי שנת עד חשיב כי האי גוונא הלכתא פסיקתא בהגול קמא (כ"ק קכ). ופסיק דע"י (דף ז). גבי כל המשנה ידו על התחמונה ומייה אין כל כך ראייה משם דאין הלכה לגמרי כלומה משנת דקמני הסם וכל החזר צו ידו על התחמונה ואין הלכה כן דמוכח כפרק האומנין (כ"מ ע): ועיקר מילתא לא סמיך הסם אלא אהא דהו כמחלקת פירא קך סתם ומהא דמוקי כסוף פירקין (דף ע"ג). רבי אלעזר דרבי שמעון דלמד נקצר שלא כמלכותו פסול כר' עקיבא דלמד כל מלאכה שאי אפשר כו' אין ראייה דע"ג דקיימא לן כר"ע הא מסקינן הסם דרבי נמי סבר לה כוומיה עוד פסק בהלכות גדולות שאם הפסיק יום אחד ולא ספר שוב אינו סופר משום דבעיא תמימות ומינה גדולה הוא ולא יתכן א':

עין משפט ור מוצה

יא מ"י פ"ו מהלכות מתיקין ומתקנין לר"י [כס]: יח ב מ"י ס' הלכה ככ סוף: י"ח ס' פסח י"ג ד ה מ"י ס' הלכה י"ג ב מ"י ס' פסח הלכות כמ"ס הלכה ג:

לענין רש"י

פלי"ל. מחבט.

שיטה מקובצת

[6] מה להלן רגל תחלת רגל ריש רגל אחריה אף כאן יום שהחל תחלת רגל אחריה ואם כתיב הביאותיכם פעמים שאין רגל אחריה רגל היבא שחל יום טוב הראשון בראשון ושביעי של פסח שבת: [7] שאתה מונה [בעבר] הא כיצד והשאר נמקד: [8] בר סרי. וכתב מהר"י נמקד: [9] [משיח]. היבא מהני [10] לעורה ומהבביר היבא הווי נמקד: [11] כקניס ובלחוח: [12] מפתחת השבת: [13] סני דלא להוי בלילה החמישית בענין קצירה הא סני דלא להוי קודם ספירה: [14] הביאכם וספירה מקמי הבאה שפיר דמי דהו: [15] וכתב סריב נמקד: [16] תנא דברביאמאי בתיירא: [17] יום טוב ראשון: [18] קצור והיינו יום יבא ניסן: [19] דאע"ג דאם חל פסח באחד בשבת ממתינן עד: [20] חמישים בהרן וכתב ג"ו נמקד: [21] חזי ליה לרדיה האי פירכא מאי דקאמר צו בודוק כו' הא איכא למפיק נהי דלא שבת פסח אלא כמאי דריש טוב ראשון ולמא יום טוב אחרון והיינו דקאמר ועוד: [22] שחובטין אותה: [23] כעצמו: [24] סוכין של הקליפה: [25] על שני: